

LYONNA DAMIG!

MARTIN JONOLS

Hegas

LEONNA DA NIG!

Martin Jonols

Hegas

1

Söndagen den 22 september

Kära gamla dagbok, lyssna nu!

Jag låg i sängen och hade just vaknat. Jag började lyssna på en gammal rocklåt på galet hög volym i hörlurarna för att pigga till lite. Plötsligt slogs dörren upp och mamma rusade in.

– Minna! Sluta! Stäng av! skrek hon så att det hördes genom hörlurarna.

– Vad är det nu?

– Du spelar för högt!

Mamma såg alldeles vild ut. I famnen hade hon min knubbiga lillebrorsa Valle som höll för öronen och grät. Då förstod

jag. Musiken hade inte bara spelats i mina hörlurar, utan också i högtalarna. Så högt att låten hördes i hela kvarteret. Inte så bra. Vår griniga granne gnäller om man råkar bryta av en tandpetare.

– Om du fortsätter så här blir vi vräkta!
Vill du det, Minna? skrek mamma.

– Förlåt!

– Då får vi bo på en soptipp i stället.

– Jag vill inte bo på en soptipp, snyftade Valle.

För att vara fyra år är han inte så tuff. Kan du förklara en sak för mig, gamla dagbok? Varför kan de inte bara ta det lugnt? Jag kopplade bort högtalarna och fortsatte att lyssna i hörlurarna. Mamma gick ut för att äta frukost.

Så här är det: Jag gillar inte musik.

Jag älskar musik. Mer än något annat.

Jag lyssnar på musik så fort jag vaknar.
Fortsätter på vägen till skolan och resten av
dagen ända tills jag somnar.

Jag gick upp. Mamma hade lugnat sig.
Hon stod framför spegeln i hallen och
sminkade sig.

Varför då? Det brukade hon inte göra.

– Vad håller du på med? frågade jag.

– Jag testar lite ögonskugga. Det är väl
kul!

Jag blev misstänksam. Det var något
konstigt med hennes röst. Hon lät så skumt
glad.

– Vi får besök i kväll, Minna, sa hon.

– Av vem då?

– Tobias kommer på middag.

Jag stelnade till. Man hörde bara
väggklockan som tickade.

– Vem är det? sa jag.

- En kille från mitt jobb. Han är jättetrevlig. Ni kommer att gilla honom. Det var bara det som fattades.
- Jag ska träffa Jossan, ljög jag.
- Det vore faktiskt bra om du var med.
- Jag kan inte. Vi ska göra ett grupparbete. Det är livsviktigt!
- Jag vill att du ska vara med i kväll. Det vore kul om du träffade Tobias.
- Får jag bestämma det själv? Jag är faktiskt tretton år!

Någonting var fel. På kvällarna hade hon pratat i telefon flera timmar i sträck. Alltså, hon har alltid gillat att ringa sina kompisar och jag kan oftast gissa vem det är.

Men nu hade hon börjat dra sig undan. Hon satt i sitt rum med en stor kopp te och pratade jättelänge. Valle och jag hade låtsats kolla på teve samtidigt och försökt

tjuvlyssna. Fast det var svårt. Hon drog igen dörren och pratade tyst men ibland hördes långa, konstiga skratt. Det kändes inte bra. Det var inte som det brukade. Någonting hade hänt!

Hela eftermiddagen hade mamma svårt att sitta still. Det var nästan gulligt.

Hon provade alla sina klänningar och frågade mig hela tiden hur hon såg ut. När det väl ringde på dörren flög hon upp som om hon hade fått en elstöt. Hon nästan sprang och öppnade dörren.

– Heeeeeej, sa hon med den larvigaste röst jag hört i hela mitt liv. Välkommen!

Men det var inte Tobias som stod utanför dörren. Det var en vaktmästare som heter Roffe. Han sköter reparationer och sånt i vårt område. Han väger nog hundrafemtio kilo. Jag överdriver inte.

Han såg rätt glad ut när mamma tog emot honom som om han vore en rockstjärna. Men morsan ändrade sig blixtnabbt. Hon sa att vi klarade oss utan köksfläkt ett par dagar till.

När Roffe vände sig om för att gå, gick han rätt in i en kille. Killen hade en halv burk hårgelé i håret. Han kom uppför trappan med en bukett röda rosor och några paket. Det var tur att han kastade sig åt sidan. Annars hade han nog ramlat nerför trappan och slagit ihjäl sig. Allting blev rätt rörigt, för han tappade alla blommor och presenter. Men när han väl fått ordning på alla saker igen presenterade mamma honom.

– Det här är Tobias från mitt jobb som jag har berättat om, sa hon med sin underligt smöriga röst.

Valle och jag jublade inte direkt, men vi sa i alla fall hej. Sen började den där killen dela ut sina presenter. Då blev Valle på bättre humör för han älskar paket. Jag fick en CD med Absolut Disco. Vad skulle jag säga om det?

– Tack, lyckades jag pressa fram och mamma log sådär konstigt.

Hon vet att jag hatar disco som pesten.

Valle fick ett korkat dataspel. Det måste ha varit dyrt för han blev svimfärdig av lycka. Men när han lugnat sig blev det rätt stel stämning innan mamma sa att maten var klar.

Vi åt en thaigryta som mamma jobbat med i flera timmar.

När mamma blir nervös pratar hon mycket. Hon pratar rätt mycket i vanliga fall också. Den där killen Tobias försökte hänga

Ligg inte bara där och spela svår, dagbok! Hoppa upp och fatta nu!

Minna och hennes bästis Jossan gör egna låtar. Hiphop. Musikläraren får dem att bilda ett band med Elin. Men det är inte lätt att hålla sams ...

På skolan finns en kille som heter Leo. Han och hans band dissas tjejerna hela tiden. Minna tycker det är sjukt jobbigt.

Hemma brukar Minna mysa med sin mamma och lillebror. Men när hennes mamma blir ihop med Tobias blir det kris. Mamma tänker bara på Tobias. Och han pratar bara med henne.

Varför är det ingen som lyssnar på Minna?

HIPHOP BATTLE

Art nr 431116

ISBN 978-91-7543-111-6

9 789175 431116

www.hegas.se

Hegas